

Serrat de la Pastereta. Via Barcelonets (6a/Ae, 100 m)

Primera ascensió:

R. Barceló, F. Garcia, F. Moragas i
G. Llauredó (agost de 2006)

Material:

12 cintes i estreps.

La via Barcelonets va a buscar d'una forma descarada el petit sostre somital de la cara est del Serrat de la Pastereta. Per aconseguir-ho aprofita una deliciosa placa al costat de la via Pacho-Hidalgo per després anar flanquejant cap a la dreta i col·locar-se sota el sostre. La via es troba molt equipada i només ens caldran una dotzena de cintes exprés i els estreps per gaudir d'aquesta agradable aventura.

- Via: Barcelonets
- Zona: Montserrat – Clot de la Mònica
- Dificultat: 6a i Ae (MD-)
- Llargària: 100 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts
- Material: 12 cintes exprés i els estreps
- Valoració:***
- Orientació: Est

Aproximació:

Entrem a Collbató pel Passeig Llonganies i girem a mà dreta pel Passatge Fumada. Seguim fins al carrer de la Muntanya (esquerra), que mena al carrer Pau Bertran. Continuem fins al final, que es converteix en una pista en bon estat. Continuem per la pista uns 900 metres i aparcuem a la banda dreta. Deixem el cotxe al costat de la pista i seguim el camí de marques blaves que al cap d'una estona es converteix en un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una desviació a mà dreta que ens porta a la cara oest de La Pastereta. Resseguim el Serrat cap al sud i canviem de vessant. Pugem per una corda fixa i acabem d'arribar al peu de via. Xapes visibles.

L1(V)

La primera tirada s'inicia uns metres a la dreta de la via Pacho-Hidalgo. Ens enfilem a la paret per una excel·lent placa farcida de bona presa i amb les assegurances properes. Després d'uns metres en línia recta la via va derivant cap a la dreta fins començar una llarga travessa per terreny fàcil que ens mena a la primera reunió. Aquesta es fa en un bon replà i es força còmoda. 45 metres.

L2(6a)

Sortim de la reunió en diagonal a la dreta per terreny una mica trencat fins situar-nos sota un petit desplom. El superem amb molt bones preses i quedem situats sobre una placa vertical amb molt cantell. Escalem uns metres més fins que la placa s'inclina i ja per terreny molt fàcil arribem a la segona reunió, també molt còmoda. 30 metres.

L3(Ae i V)

Sortim de la reunió per una rampa inclinada directes al sostret. Aquest es supera en tècnica d'artificial i no té cap complicació, donat que les expansions són molt properes. Un cop superat el sostre la sortida en lliure també és força senzilla (més IV que el V que marca la ressenya). Arribem a la reunió, que com totes les de la via és força còmoda. 25 metres.

Descens:

Fem un primer ràpel fins la primera reunió i un segon fins al peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Via força variada per l'escassa longitud que té.
- Els primers metres de la primera tirada, amb molt bona roca i la part de 6a de la segona.
- Ideal per començar a practicar amb estreps donat que els passos són força curts.
- Bonic ràpel volat.
- Bona via per dies ventosos.